

Terapeler Alex Vissering produceert eindelijk weer CD

Ballades van een 'Vrumde vogel'

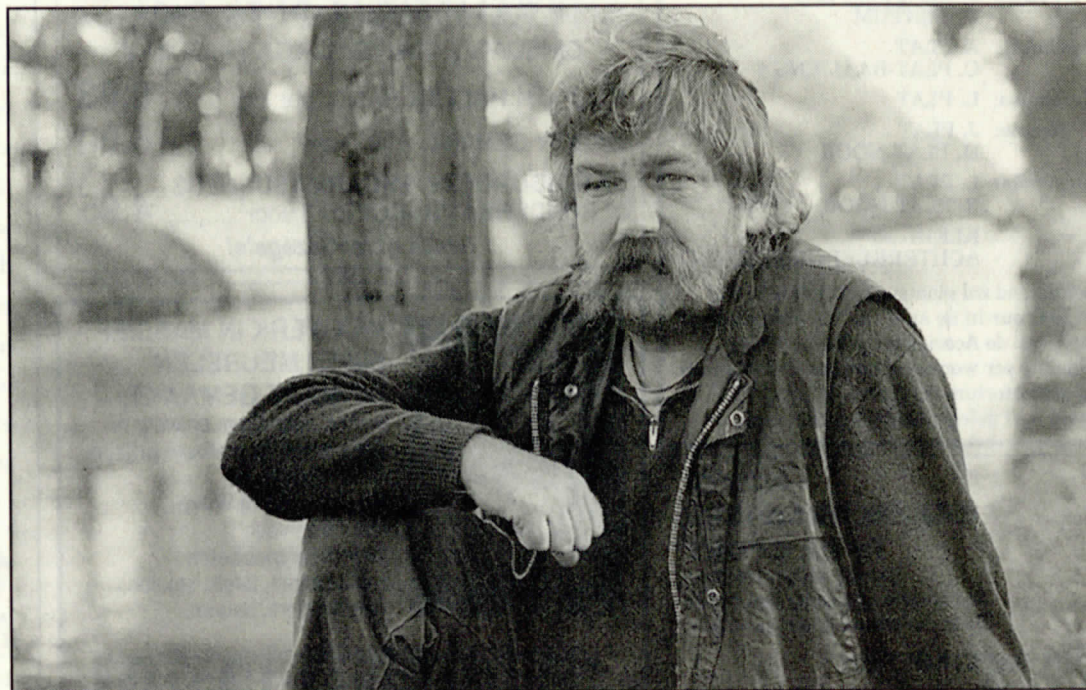
■ TER APEL - Hij noemt zichzelf een fanatieke 'Grunneger'. Zouden bestuurders het in hun hoofd halen om zijn woonplaats Ter Apel over te hevelen naar Drenthe, hij zou acuut verhuizen. Schrijver, zanger en muskusratenvanger Alex Vissering (40) is verknocht aan zijn land. Tijdens het werk in het veld, maar vooral 's nachts borrelen de teksten op voor zijn liedjes en beschouwt hij het leven op het platteland. 'Vrumde vogel', de nieuwe CD van Vissering is een hommage aan Westerwolde.

Het gebied waar hij alle dagen 'struunt', is een onuitputtelijke bron van inspiratie. Toch heeft het lang geduurd voordat Vissering zijn CD vol liefderijke liedjes voor de natuur produceerde. Tussen de enige langspeelplaat en het nieuwe werk zat maar liefst acht jaar. De stilte is te wijten aan de ontwikkeling die de Terapeler zowel privé als artistiek doormaakte.

Door **Johan de Veer**

De zanger die in 1987 debuteerde met de LP 'Zundagmörn', verliet in 1990 zijn top-40 band en sloeg een totaal andere richting in. „Voor die muziek werd ik te oud. Al die disco's, ik werd er stapelgek van”. De beroepsmuzikant kapte ermee en zocht ander werk. „Ik wilde heel beslist boswachter, schaapherder of rattenvanger worden. Heerlijk de vrije natuur in. Dat lukte ook nog. Ik vang nu muskusratten en ben ambtenaar bij de provincie Groningen”.

Het werd zijn lust en zijn leven. „Heerlijk met een jeep door 't veld. Ik voel me soms net een indiaan. Altijd op zoek naar sporen. Muskusratten zijn schitterende beesten. Mooi om te zien ook. Jammer dat ze het land-

▲ Alex Vissering doet zijn inspiratie voor zijn liedjes vooral op in de natuur.

Foto: Hans Banus

schap teveel ondergraven en zoveel schade aanrichten”. In 'Westerwolde' waakt hij niet alleen over de landerijen, maar geniet hij tijdens het werk van zijn passie.

Vogelfreak

Vissering is een vogelfreak en dat is te merken in zijn liedjes. In 'Vrumde vogel' verwerkte hij tweeëntwintig Groningse vogelnamen in de teksten. Op de boekenplank liggen stapels naslagwerken en tijdschriften.

Zaterdag vertrok hij voor een overnachting naar Rottumeroog om daar in opdracht van Staatsbosbeheer vogels te tellen. De Terapeler reed zelfs naar het noorden van de voormalige DDR om het geluid van kraanvogels op te nemen. Hij gebruikte hun klanken voor de ouverture van zijn CD.

In het nummer 'Ik kloog de minsen aan', waarschuwt hij voor de menselijke drang om de natuur te vernietigen. In 'De balloade van de dooie zeehond', schrijft hij: 't wotter is

gain wotter meer'. Toch heeft hij niet de drang om de mensen te bekeren. „Beslist niet. Ik heb bepaalde gedachten en daar moet ik een kant mee uit. Ik moet mijn ei kwijt. Niets meer en niets minder. De muziek is een middel, maar wat ik zeg, komt recht uit mijn hart”.

Ook de muzikale vertolking houdt Vissering puur. Het gebruik van de computer bij het maken van muziek is uit den boze. „Niets voor mij. In de regel klinkt een digitaal geproduceerd nummer perfect, maar erg steriel. Echte instrumenten zijn mooier om naar te luisteren. Het is warmer. Op één nummer hebben we gebruik gemaakt van een trombone en hoor je de speler ademen. Dat vind ik mooi”.

De vergelijking met Ede Staal dringt zich op, al wil Vissering daar liever niets over horen. Het respect voor de legendarische Groninger is groot. „Nog net gain Ede Staal”, hebben ze hem weleens bemoedigend meegedeeld. „Ze mogen en kunnen me niet met hem vergelijken. Hoe goed ik hem ook vond, ik schrijf en zing op mijn eigen manier”.

Op 14 oktober reikt Vissering het eerste exemplaar van zijn CD uit tijdens de culturele manifestatie Van Ledderom in De Molenberg in Delfzijl. De liedjeszanger is eigenlijk best wel benieuwd of zijn werk goed wordt ontvangen. De LP 'Zundagmörn' werd in 1987 na een akkefietje met directeur W. Ramaker geboycot door Radio Noord. Het was in de tijd dat 'Grunnegers' als Engbert Gruben en Simon Reker tijdelijk van het toneel verdwenen. „Na die affaire, is de plaat overigens goed gedraaid. Ik hoop dat dit weer gebeurt. Het hele project heb ik uit eigen zak betaald, dus ik moet er wel een paar verkopen”, lacht hij.

GD 9-10-95